

Sygn. akt II W 998/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Olszowiec

Protokolant: st. sekr. sąd. M. Kłysik

w obecności oskarżyciela publicznego st. insp. P. J. – Straż Miejska w P.

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2016r. sprawy **A. K.**, urodz. (...) w Ł., córki A. i I. z domu F.

obwinionej o to, że:

w dniu 02.07.2015r. około godziny 19:40 w P. ul. (...) nie zachowała zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu psa w wyniku czego doszło do zagryzienia sarny

tj. o wykroczenie z art. 77 kw.

1. obwinioną A. K. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 77 kw. wymierza jej karę 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych grzywny,
2. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt II W 998/15

UZASADNIENIE

W dniu 2 lipca 2015r. w godzinach popołudniowych B. K. udała się ze swoim psem rasy owczarek niemiecki na spacer do lasu w okolicy ulicy 20 stycznia (...) w P. (wyjaśnienia obwinionej k. 22, notatka urzędowa k. 1). Gdy weszli do lasu pies miał założony kaganiec i był trzymany na smyczy. Po wyjściu z lasu na polanę, która znajdowała się pomiędzy dwoma lasami, B. K. zdjęła psu kaganiec i spuściła go ze smyczy. Pies pobiegł na łąkę. W wysokiej trawie obrastającej tą łąkę znalazł sarnę i ją zagryzł (wyjaśnienia obwinionej k. 22, dokumentacja fotograficzna k. 2).

Obwiniona przed sądem oświadczyła, że nie do końca przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Nadto dodała, że kaganiec zdjęła psu dlatego, że było gorąco.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionej, gdyż brak jest dowodów podważających te wyjaśnienia. Bezsporne jest, że pies obwinionej zagryzł sarnę, co wynika z samych wyjaśnień obwinionej.

Stosownie do art. 77 kw. kto nie zachowuje zwykłych bądź nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia podlega karze grzywny do 250 złotych albo karze nagany. W ocenie sądu obwiniona wypełniła dyspozycję tego przepisu. Przez środki ostrożności należy rozumieć zabiegi, które mają na celu eliminację niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzi oraz niebezpieczeństwa dla mienia, którego źródłem mogą być zwierzęta. W przepisie mowa jest o zwykłych i nakazanych środkach ostrożności. Zwykłe środki ostrożności oznaczają takie, które są powszechnie stosowane przy trzymaniu określonego gatunku zwierząt. Dotyczą one przede wszystkim miejsca trzymania zwierzęcia i sposobu ograniczania jego wolności. Mogą polegać w szczególności na wyprowadzaniu zwierząt pod nadzorem człowieka lub trzymaniu niebezpiecznego zwierzęcia na uwięzi. Nakazane środki ostrożności to te, które wynikają

z przepisów prawa lub z polecenia określonych podmiotów, np. funkcjonariusza Policji, straży miejskiej, lekarza weterynarii (J. Piórkowska-Flieger – Komentarz do art. 77 kw. opubl. LEX). Dodatkowo zauważyć należy, że przepisy ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach zabraniają puszczania psów luzem w lasach (art. 30 ust. 1 pkt 13). Zdaniem sądu obwiniona nie dopełniła zwykłych środków ostrożności. Skoro wyszła z psem z lasu na łąkę, za którą znajdował się zaraz następny las to powinna przewidywać, że na łące tej, porośniętej wysoką trawą, mogą znajdować się zwierzęta leśne takie jak sarna i należy zachować ostrożność poprzez sprawowanie nad psem dalszego nadzoru. Obwiniona tego nie dopełniła i w efekcie wyczerpała dyspozycję art. 77 kw. W świetle materiału dowodowego, a zwłaszcza wyjaśnień obwinionej, nie budzi wątpliwości, że pies zagryzł sarnę stanowiącą własność Skarbu Państwa, czym wyrządził Skarbowi Państwa szkodę

Obwiniony działał nieumyślnie, gdyż nie zachowała ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia.

Obwinionej można przypisać winę w czasie czynu. Jest ona osobą pełnoletnią, w pełni poczytalną. Nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca winę.

Wymierzając obwinionej karę sąd miał na uwadze przede wszystkim skutki zdarzenia. Dlatego też sąd uznał maksymalną przewidzianą za to wykroczenie karę 250 złotych grzywny za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu.

O kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 118 § 1 kpw. Wysokość zryczałtowanych kosztów postępowania wynosi 100 złotych i wynika z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. z 2001r. Nr 118, poz. 1269).